

Stjernen.

L. Ebbeson, Redaktør

Alt hvad vedkommende saafom: Inden eller Adresselistaendringer o. s. v. adresseres **„Stjernen“ Dannebrog, Nebraska.**

Penge kan sendes i „Money Orders“, Post Note, Bank-Note eller i Registreret Breve.

„Stjernen“ er det billigste danske Blad i Amerika; koster blot \$1.25 om Aaret, men sendes vel i mørke kun med Forudbetaling. 3 Uger efter Forfaldstiden kanes Forbindelsen, og man har da at abonnere paany, hvis man fremdeles ønsker Bladet.

Et Klubber paa fem Abonnenter sendes „Stjernen“ et Aar for \$5.00, eller blot \$1.00 hver.

Kolt, som ønsker at gøre sig bekendt med „Stjernen“, vil paa forlangende faa Bladet frit tilsendt i 3 Uger, og ved Indsendelsen af 15 Cents i Stamps, i 8 Uger. Ved Udlybet af denne Tid kanes Forbindelsen om ikke bestilt paany.

„STJERNENS“ AGENTER.

„Stjernen“ kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og forrette for Abonnementspenge.

A. Fr. Hansen, General-Agent, Cedar Rapids, Iowa.

Rejsende Agent: Chr. Michelsen fra Copenhagen, Bpo.

Ch. Mødt, Christensen Greenwood, Calif. Co., Nebr.

D. A. Hansen, Hampton, Nebr.

N. Jensen 56 Warren St., Bridgeport, Conn.

C. H. Christensen, Fremont, Nebr.

Chr. Johnson, Winon, Nebr.

H. Christensen, Clarkston, Kansas.

D. C. Robby, Deerfield, Dane Co., Wis.

P. Paulsen, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.

Carl Knudsen, Davenport, Lancaster Co., Neb.

A. M. Rager, Akron, Colo.

Fotograf C. G. Smith, Northhamhill, Ore.

Jens Jensen, 1907, 27 Ave. S. Verdette St., Omaha, Nebr.

Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.

A. B. Johnson, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.

Marinus Erickson, Gaston, Fresno Co., California.

J. P. Smith, Cozad, Nebr.

Prisnumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker titide.

Christian Michelsen af Los Angeles, Cal., afholder Foredrag i Minesota, Wis., den 15de og 16de Juli. I Fort Howard, Wis., den 17de og 18de Juli. I Oshkosh, Wis., den 19de Juli. I Manitowish, Wisconsin, den 21de og 22de Juli. I Racine, Wis., den 23de Juli. I Kenosha, Wis., den 24de Juli. I Clinton, Ia., den 30te Juli. I Davenport, Iowa, den 31te Juli. I Omaha den 1ste og 2den August; i Blair, Nebr., den 3dje Aug.; i Council Bluffs den 4de Aug.; i Nebraska City den 6te August.

Hjælp vor Landsmand!

John Heinke, vor gamle Forfatter, befinder sig nu i Florence, Nebr., i dybt trængende Omstændigheder. Ved glemte somme Benneres Opmuntringer og Løfter lod han sig lokke til at udgive en Bog; Folk indviede ikke de gamle Løfter, og nu står han der, ube af Stand til at faa Bogen ud og uden Midler til at leve af. Paa Grund af hans Dødsbed vil man ikke bruge ham paa Sektionsarbejde — Fattiggælden stierer ham i Møde!

Jeg siger det er en Skam, at den gamle begavede Mand skal ende i Fattighuset, og jeg ved at de fleste Landsmænd vil samles med mig.

GamleHeinikes mange Betyndere oversalt i Amerika saa hjælp ham uden Forsulampning for sig selv. Men det skal være nu eller aldrig. Lad mig rette en indtrængende Bøn til Eder om Strafs at sætte jer i Bevægelse paa de forskellige Pladser og iærkter enten en Indsamling eller Subskription paa Bøgerne.

Bogen „Danmarks Kamp for Sønderjylland“ er i sit 1ste og 2det Hefte udkommet i 1200 Eksemplarer. Kun 200 Landsmænd har købt Bogen, og Mr. Heinke har intet erholdt for sit Arbejde, men er endda kommen \$275 i Gjæld. Heinke vil sørge for at 3dje og sidste Hefte udkommer saa snart som muligt, selv om han skal betale Udgiften med hele sit Oplag af de to første Hefter. Men forelselig gjælder det for ham at leve. Jeg haaber at medfølgende Landsmænd paa de forskellige Pladser vil sætte sig i Spidsen for en Indsamling. Jeg er villig til at modtage ethvert Bidrag, som maatte indkomme til John Heinke, og koittere derfor i „Stjernen.“

Peter Ebbeson.

„Jeg blev lagt ned af en heftig bilis Esgdom.“ skriver Erasmus Southworth, i Wash, Me. „Efter forgæves at have prøvet flere Midler, og jeg omfiser Anders Miller. Jeg var fuldstændig helbredet inden jeg havde opbrugt 10 Hefter.“

Solt-Bevægelsen.

Det er ikke saa ringekræfter, der i denne Tid gjøre ude i Klippebjergenes Egne. Støjer med Solstrålerne fortæller sig i den vestlige Forfront. Laget Dne. overlevede Kristofers forhaandede Forslangendet om Solomontning som en Drengbevægelse, fulde det slet ikke undre os, om Gudshøjere i anstundens Kongresssamling vil faa sit Mas med at tumle de hvide Mennesker fra Vesten.

Tærlig Colorado, der i Solopragningens Afkølelse ser sin økonomiske Nain, har arbejdet sig op til en feberhed Stemning — ja næsten for hed, thi nogle af de i den senere Tid faldne Ansøfter er mildt talt temmelig overleiet.

Forrige Tirsdag og Onsdag afholdtes et stort Massemøde i Denver, for at raadslaa om, hvad der tør gøres under de forhaandede værende truede Forhold. I Forhandlingerne deltog saadanne fremragende Mænd som Senator Wolcott, Kongressmedlemene Bell og Pence, Guv. Waite samt mange Legissaturmedlemmer og Bankører. Der var til Stebe 1000 Delegerat fra alle Staters Egne, og i denne store Forsamling raadede man en Høelse: „Fri Montning eller intet.“

Charles S. Thomas, Formand for Mødet, gjorde i sin Tale gjældende, at enhver maatte under Forholdene bortkaste sin tidligere Partibestendelse, og ikke anerkende andet Program end Folket's Vel. Mødets Vellemelse var, sagde han, at udtrykke et frit Folks Protest imod Tidens Tendens, der anerkendes der de saas Forbringer imod de manges Frihed og Velfærd. En rigtig Folkeparti-Tale — ikke sandt? Og dog er denne Mand Medlem af den demokratiske Nationalkomite.

Den gamle graahaarede Guvernør Waite holdt en meget hjedende og pberliggende Tale, værre end nogen Folkeparti „Anarkist“ indtil Dato har gjort sig skyldig i. Bl. a. sagde han: „Krigen er begyndt; det er den samme krig, som altid maa føres imod Undertrykkelse og Tyranni for at bevare Folkets Frihed. Hvis det er sandt at for Staters Regjering ikke magter at gennemføre sin Politik uden de fremmede Landes Samtykke; deisom vi er en Provins under europæiske Monarter, saa tiltrængende vi en ny Revolution, en ny Hændelse til Vaaben og vi har nu det Krig. Stulde Pengemagten søge at opretholde sit Overgreb med den stærke Haand, da vil vi møde den Sag naar den tvinges ind paa os, thi det er langt bedre at Blod skulde flyde indtil Hestenes Tommer end vor nationale Frihed skulde forgaa.“

Det kan man kalde at kalde en Brand-fuktel ud i den allerede ophibede Folkestemning, og det høvede Applaus, er hilsende Guvernørens Tale, vindende om, at han havde ramt Hjertallets Mening.

En anden og mere moderat Tale, som søgte at gjøre Forsamlingen begribelig det farlige og uforanstaltede flige radikale Midler, blev hyldet med den Naaber: „Med med ham — han er en Guldmine!“

Paa Konventionens anden Dag blev der rettet et meget indtrængende Dpraak til Folket i de for. Stater om bog at afstaa fra Solopragningens Ophævelse, et Skridt, der efter Konventionens Mening sikker vil horte hele Vesten i Rød, Ulykke og Delagølle.

Dysaa i Nevada, Utah og Wyoming er der afholdt Massemøder og Demonstrationer i Favor af en Solvol.

Stemningen i Vesten har naaet det Punkt, at man kan befrygte de mest hyperliggende Ekstaser, dersom Gulds-partiet haardtakket og i frækt Hømd partietsetter sin nuværende egoistiske Politik.

Dannebrog, Nebr., 15. Juli, '93.

Jeg anholder herved Redaktør P. Ebbeson om at faa Efterstaaende optaget i „Stjernen“

„Af „Stjernen“'s sidste No. ser jeg at Niels Nielsen atter er gaaet i Marken ved et politisk Aktstykke. Jeg for mig vedkommende kan nu sige, at hver Gang jeg saaledes har hørt og set noget fra N. N., naar han offentlig har traadt frem, at det altid, efter min Opfatelse, har været af den Bestaafenhed, at det, hvad han paa det ene Steb har saet udbillet og slaaet fast, som oftest af ham selv, er bleven ophævet eller tilintetgjort paa det næste, og jeg har derfor tænkt mig, at man i ham havde en Dobbeltsid for sig, der paa en Gang vil repræsentere to hincanden modsatte Interesser for at vedligeholde en March-marsch paa Stedet til Glæde og Moro for de reaktionære eller tilbagevirkende Kræfter. Jeg har aldrig før havt noget til dette at sige, dels fordi jeg har anset mig for ringe til at røre ved N. N.'s Karriere, og fordi den hidindtil har været af en saa-

dan Bestaafenhed, at den hverken gjorde mig eller min Stilling ondt eller godt. Noget andet er det denne Gang, da han saa stærkt droger min ringe Personlighed med ind i Spillet, og jeg har det for tækt mig, hvis jeg ellers maa have Ret dertil, at rejse en Slags Protest imod, hvad han saa egenmagtig vil afgjøre, mig til Stæde og ingen til Gavn, og i saa Henseende begynde med, hvad han har citeret af mine Udtalelser bestraffende Ejendomsretten.

Det har der har gjengivet et forsaavidt korrekt not, idet jeg anser Sagen her saaledes, at skal Ejendomsretten beholdes i det mindre, maa den konsekventlig ogsaa bibeholdes i det større, fordi jeg tror, at man her umuligt kan blive enig om Grænsen ved en eventuel Indstrækning af samme. Om det muligvis kunde være til Gavn eller Stæde, om den blev helt afstøvet, har jeg aldeles ikke talt eller skrevet noget om. Men samtidig med at jeg omtalte Ejendomsretten, sagde jeg, at jeg forstod Folkepartiets Platform berøen, at dette Parti skønnede, at den (Ejendomsretten) var Forbehold underkastede og at disse Forbehold var ensbetydende med, hvad det almene Vel krævede. Konsekvensen der af vil jo absolut være, at den irske Landspkulant, som N. N. omtaler, der ejer 40,000 Akers Land her i Nebraska, maa, saa fremt det almene Vel kræver det, afstaa det mod en billig Erstatning.

En billig Erstatning maa vel være, at Manden faar sine udlagte Penge inklusive Renter og Renters Rente tilbage. Paa samme Maade som der kan gaas frem mod Ejendoms af urerigt Guds maa der ogsaa konsekventlig kunne gaas frem mod det rørige. Jeg anser derfor Solomontningen for retfærdig, al den Stund det almene Vel kræver en saadan, og at det maa være Guldmændenes Pligt at modtage deres Forbringer indløst i Solv, skjønt de muligt lyder paa Guld, da Solvet ved en saadan Omordning ikke opnaar mere end en Restauration eller Gjenindstættelse i sin forrige Ret. Jeg betegnede tillige, at vor Forsatning havde, efter min Opfatelse, Rum til saadanne Løse, samt maa jeg vel tilføje, at Folkepartiet, formentlig skjøner, at alle indirekte Skatter er uretfærdige, saafremt de kun er tilvejes bragte for at staffe Staten og Kommunens Indtægter. Noget andet er det, naar disses Tilstedekomst har det Djemed, at ophjælpe Landets Industri, thi da maa de vel være paa sin Plads, al den Stund, at det er det der gjælder om, at holde Arbejdskræften i sin nuværende Højde, da det — ret beset — er paa den Landets Ve og Vel det hviler.

Jeg har endvidere udtalt at der — efter min Mening — fandtes gode og ædle Kræfter i de gamle Partier, som jeg ser mig forpligtet til at være Være og Respekt for. Som Følge deraf kan jeg ikke i Hæng nedrakke mine Modstandere eller sætte dem i Rang med Tyve og Røvere eller kalde dem Stemmebøeg, hvilsken sidste Benævnelse tidligere, ja vel ogsaa endnu, særlig er en Delatøse for N. N. Stulde disse Ting, jeg her har anført, efter N. N.'s Mening, fride saa haardt imod Folkepartiets Grundserminger, saa vil jeg hermed paa det indstændigste anmode ham om, at faa Sagen afgjort af vor rette Autoritet, for at Partiet kan blive en saadan Mand som mig loit, og for at jeg kan faa min Frihed tilbage. Jeg ser nok at N. N. vil afgjøre at jeg kun forstaa at bevæge mig paa Overfladen, men jeg har dog endnu den Trost, at jeg lever i et Land, hvor Folket selv vælger sine Dommere, og jeg har som Følge deraf ikke behov at regne N. N.'s Afgjørelse for mere end jeg vil.

N. N. skriver at „det er nødvendigt for et Menneske, for ikke at falde Samfundet til Byrde, at eje saa mange Penge eller saamegen Ejendom, det være sig Arbejde eller andet, at han kan staffe sig selv det nødvendige til Livets Ophold, for ikke at sige Vædemmeligheder.“ Det synes her som om denne store Reformator ikke har Blik for den Familie, Manden muligvis kan have at forsørge, men maake han her har manglet Ord. N. N. skriver at det ikke er nødvendigt at eje en Million; maake andre kan skønne, at det heller ikke er nødvendigt for ham eller mig at eje cirka 400 Akers Land eller derover; jeg synes her at Manden i den Grad fortæber sig i Misundelse overfor andre, saa han glemmer sig selv, sin egen Ufuldkomnende og Mangel paa Evne til at afgjøre saa store Spørgsmaal.

N. N. skriver endvidere: „Nu ved vi meget godt, at en Mand ved Arbejde i sin Levetid ikke kan komme i Besiddelse af en Million.“ Det kan nu være rigtig nok naar Sagen kun skal tages fra den haandgribelige Side — den der ene ligger for N. N.; vil man derimod tage det begræbelige med, saa vil man komme til, at det har været Genier,

der har gjort Samsundet saadanne Tjenester, at de har været en Million værd, og kan man derfor ikke sammenligne saadanne Mænd med simple Tyve og Røvere, selv om de har gjort dem betalt derfor. Jeg tror det er nødvendigt for Samfundet at have Mænd, der har Evne til at lede store Foretagender, deri ogsaa indbefattet Spekulation, og forsaar ikke at det kan komme til at se bedre ud for den jævne Borger hvis saadanne Ting standfædes.

Det lader til at N. N. har meget lidende Respekt for Lovene, naar han kan anføre, at der skæles ved Hjælp af Lovene. Det kan nu være rigtigt nok at ingen Lovlids kan bortfortolles og omforvklares — lig, hvad Ordproget siger om Randens Fortolkning af Bibelen og lig N. N.'s Anbringende overfor hvad jeg har sagt og skrevet — men at dumme den jævne Borger ud for det, er formentligt uberettiget; naar man er opmærksom derpaa, er det vel nok.

N. N. anfører først, at jeg i Skrift har tilladt mig at bruge Udtryk som „den hele Rede“ og lidt længere hen bliver det til buade siger og skriver, hvoraf dog det første er Usandhed. Det er efter hans Mening uvovligt at komme med Sligt. Maake, men saa maa Pressefrihedens være ophævet først. Med Ordene „den hele Rede“ betegner jeg ikke mine Modstandere i Almindelighed, men kun dem der vil skrafende mig mine menkelige Rettigheder, uden de finder dem forpligtet til at overlægge Realiteter. For saadanne, N. N. heri indbefattet, kan jeg kun falde, men ikke bøje mig for. Jeg har tydelig i mit sidste Indlæg givet tilkjende, at jeg er villig til at bøje mig for Hjertallet, men jeg maa tillige hævde at jeg umuligt kan paaatage mig Ansvar for N. N.'s Udtryk, saa som „Pøbelserm“ og deslige, skjønt jeg godt kan se at det er hans Hensigt. N. N. hævder ikke noget til dant Politik, anfører han. Betynderlig nok, at han her vil gjøre sig til af sin Uvindhed. I denne kommer han til det Resultat, at Kongen i Danmark har Magten og Vælden der, medens Stortypene har det samme her i de forøende Stater. Har man som mig en anden Anskuelse, ja saa er man en Forræder af Folkepartiet. Men N. N., se nu at faa mig dømt. Du brauter jo af Hjertallet, saa det er dig vel en let Sag, og hvad mig angaar, saa er jeg beredt til at bøje mig for Hjertallets Dom, men ikke for din. —

Erhørbigt,
N. E. Ha tt.

Skal den Dag oprinde?

af Christian Michelsen.

Forleden Aften holdt jeg Foredrag i Evan, Minnefoto, om den opgaende Samsundbygning — den socialistiske Stat. Vaavisse, at naar Folket en Gang bliver Sjælen i Staten, og den da faar Kontrol over Transportmidlerne, saaledes at Tomret f. Eks. kan blive transporteret fra de næsten grænsløse Skove til de skoolse Egne for det, som Transporten virkelig koster, hvort er mere eller mindre; naar Mineralierne og Kullene, hvoraf Jordens Stød er saa righoldigt, kan blive beforsret af Folke-Staten uden at have, som Tilfældet nu er, nogle faa Straten-Høvere til at plyndre Folket ved denne Lejlighed; naar Sæd og Frugter kan blive transporteret paa et Vane-System der ikke kan slaa Millionærer paa den ene Haand og Riggere paa den anden; men at vi i Virkeligheden kunde faa en Folke-Regjering, saa vilde Næringsjorgen dermed blive banlyst fra Jorden; thi Jordens naturlige Rigdomskilder er mere end tilstrækkelige til at føde enhver.

Men i min Forsamling var der en Del velhavende Farmere, der kom hertil, da de kunde faa den dejlige Jord blot for at tage den. Samme Jord kan nu sælges for \$25 a \$35 pr. Akre. Disse danske Farmere sidde godt i det, de kende ikke Rod. Da vi kom udenfor paa Vesten, hørte jeg en Mand, nok saa højrøstet og sikkert sige til en anden angaaende den socialistiske Folkestats store Resultat, at „den Dag ser vi saamænd aldrig!“

Jeg gif hen ved Siden af Manden og svarte ham: Rei, den Dag ser vi aldrig derfor vi ikke alene ikke gjør noget for at fremtalde den men endog modarbejder den, som det synes at De er oplagt til. Og lad mig ret her sige til andre ligesindede: at om vi en Gang skulle se den Dag, da herod det væsenligt paa, hvorvidt vi er humane nok til at arbejde med et human Formaal for Dje; thi vid dette: Verdens første Syn er dens Egennytte.

Saa lang Tid vi æde og drille for at vi se lv kunde hvile og hvile for at vi se lv kunde faa Bogen skyldt; tænke paa os selv alene, arbejde for os selv og ingen anden, og strabe sammen for os selv udelukkende; ja saa se vi aldrig den herlige Dag, det er meget

sandt, og det vilde saamænd ogsaa være Syn, om vi skulde se den paa saa byrskte, infame Betingelser!

Oh, I kristne, frøomme Mennesker! om jeg huser ret, saa er det jo jer, der tror paa at elste Næsten som dig selv og som altid bliver overmaade indignerede over de formafelige Britankere; tillad mig at minde Eder om Jezu Ord: at det saa umuligt for en Rig at komme i Guds Rige som for en Kamel at gaa igjennem et Naaleøje. En rig Mand er en Egoist; en saadan som kun tænker paa at strabe sammen; en saadan, som det han tænker paa at gjøre sig selv og ingen anden lykkelig dog bliver i højere Grad uylkelig. Saaledes var der en Gang en saafaldt gammel Ungkarl i Danmark, der ogsaa tænkte at Vykken laa i det, han kunde strabe sammen. Han lagde bestandig sin Pøn paa Riffesbunden, og jævnligt gif han og talte de blanke Solbølger; han saa paa dem med en saa faantastisk Underlighed, med en saa infernal Glæde som kun en selv egenfærlig Onier kan gjøre sig Begreb om. Omfider raadede hans Venner ham til at kjøbe en Gaard, der var til Salg meget billigt; ved megen Overtaleselse fik de ham til at gjøre Handelen, men fra den Dag var han aldrig mere glad, men altid mørk og sur. „Hvad fejler du Laus?“ spurgte hans Venner. Han svarede: „Na, det gnaver saadan inden i mig.“ Og tort efter tog Laus Løften om Halven og hængte sig selv.

I mit Foredrag sagde jeg blandt andet, at ingen under det socialistiske Samsunds-System skulde kunne eje Vandet i Floderne, som f. Eks. i California; ingen Mand skulde kunne sige: denne eller hin Skjæfide, som udbøder fra Jordens Skjod, er min, som Tilfældet f. Eks. er med Rodefeller i Pennsylvania osv.

„Ja,“ svarede min egenfærlige Landsmand, „da vilde jeg, hvis jeg fandt en Skjæfide paa mit Land, dog nok selv beholde den.“

Ja, det tror jeg nok han vilde, og det vilde vist nok de fleste under vort nuværende, uretfærdige Samsunds-System. Men det var heller ikke det, som jeg for Djeblikket talte imod, men snikede at faa Systemet forandret saaledes, at ingen enkelt Person kunde eller skulde eje nogen af Jordens Rigdomskilder; men at disse skulde være under Folkestatsens Kontrol, saa at alle kunde nyde godt af dem lige som Tilfældet nu er i det Guds Land Schweiz, hvor man lægger Vind paa at være saa humane, at det er lige saa umuligt at monopolisere Jorden og Vandet som det er umuligt at tilrane sig Luften og Lyset. Derover kan ikke fabrikeres Millionærer og Tramps; men det kan der her i det saafaldte fri Amerika.

Om Arbejdsløshed og den deraf flyvende Elendighed skal standfædes, det kommer særligt an paa os, paa vor Menneskefærlighed; om det dog ikke er muligt at sole og leve for andre med det samme, at vi er saa optagne i os selv.

Oh, lad os holde op med egoistiske Beregninger! Hør Deres Stemme for en lidende Verden, og vi ville se den Dag oprinde paa hvilen universalt Broderskab skal omslutte alle!

Jeg bringer hermed min hjertelige Tak til mine danske Venner i Sleepy Eye, men i Sørdølehed til Hr. N. H. Hansen og Hustru.

Stor Prisnedsættelse

—paa—
Dampskibs-Billetter

med A. Mortensen & Co.'s store Standsnavige Ekspeditioner, der afgaar fra Chicago hver Mandag og Torsdag Eftermiddag og med de de største og hurtigste Oceanampere, der befører Atlanterhavet af „American“, „Cunard“, „Hvide Stjerne“, „Guion“, „Anshor“, og alle andre første Klasse's engelske og tyske Linier samt med den direkte Standsnavige Linje.

Fra New York:
„Servia“ Juli 22de.
„Britanic“ Juli 28de.
„Paris“ Juli 29de.
„Etruria“ Juli 29de.
„Norge“ Juli 29de.
„Teutonic“ August 2den.
„Campania“ August 5te.
„Amerika“ August 5te.
„New York“ August 9de.
„Majestic“ August 16de.
„Paris“ August 16de og saa fremdeles.

Alle vore Ekspeditioner gaar over Ringårø Faldet og stopper 6 Timer for dem, som ønsker at se dette Verdens Under. Run 27 Timers Skjærsel fra Chicago til New York. Fri Transport af Bagage i Chicago, ligeledes i New York haade for Passagerer og Bagage fra Jernbanen til Dampskibet.

Enhver, som ønsker at erholde lig, god og behagelig Rejse, behøver forhøre paa vort Kontor om de forinden de hører sin Værelse, og ved vil spare Penge.

A. Mortensen & Co.

General-Agent,
No. 140 Kinzie Street, Chicago.

Alt frit.
De, der har bugt Dr. Kings Discovery, hender dens Værdi som ikke har, har nu en Lejlighed prøve det frit. Send dig til de bedste Apotheker og køb det gratis. Send dit Navn og Adresse til H. C. Buckler & Co., Chicago, og hold en Brovæste af New York frit foaodel som en Guldbeholdning. Guds Høvelingstøtter frit. Alt garanteres at ville gaarne dig mere til dig noget. M. Sjøholm.

Billige!! Billetter

Skandinaviske
Ekskursioner

—med—
Thingvalla-Linjen

Den eneste direkte Linje under det Skandinaviske Flag og der for ikke forveksles med nogen Linje. Thingvalla-Linjen omfatter: Norge, Sverige, Danmark og Island. Thingvalla-Linjen omfatter: Norge, Sverige, Danmark og Island. Thingvalla-Linjen omfatter: Norge, Sverige, Danmark og Island. Thingvalla-Linjen omfatter: Norge, Sverige, Danmark og Island.

Americas sidste Rejse fra New York paa 10 Dage, 4 Timer Minuter, alle Thingvalla-Linjen sturioner stoppe ved Niagara-Faldet; beforsres med første Klasse's prestog. Enhver, som ønsker en billig og hurtig Rejse til det gamle Land, burde vælge den direkte Skandinaviske Linje, og som overvejes selges nu Billetterne paa Høret i Chicago, samt hos vore autoriserede Agenter i Landet til meget billige Priser.

A. Mortensen & Co.

General-Agent,
140 Kinzie Street, Chicago.

Fribilletter

Skandinaviske

den hurtigste Skandinaviske Linje, den eneste direkte Linje fra og til Norge, Sverige og Danmark og de svenske Roflag. Scandia Linjen beforsrer uden Forandring omgaaende til Amerika og landstætter dem i Vanfærligheder. Linjen er 8 Staaflibe, kun 1 til 4 Aar gamle, udstyret med alle de nyeste Beskæftigelser, Særligste Rum for Herrer, Børn og Damer. Smaa Stuer for 6 til 18 Personer, med udmærket Ventilation og elektrisk Lys. Sengstæder og Baistfager erholdes frit.

Scandia Linien medtager en udelandfse Passagerer, kun New York, Danfse og Svevise, og vi skal henlede Nordmands og Danfse's mærkformede paa den store Forbølge, tage denne bedste direkte Linje, omgaa alle de Ubehageligheder, følger med Ombyntningen i de ubehagelige Haune. Vore Priser er billigere end Overfartstiden kun 11 Dage. De sender efter Slutningerne, ha det Bedste for den billigste Rejse henvend Dem til Scandia Linien's næste Agent.

Scandia Linien's store Ekspeditioner til Skandinavien

Vore næste store Ekspeditioner afgaar med egne Tor fra

Chicago: New York:
Juli 20. Juli 22.
Aug. 3. Aug. 5.
Baa Grund af den store Efterlysten efter Billetter anbefaler vi at indbyde \$10.00 som Gaandpenge enten til det nærmeste Agent for at sikre sig Billetter, eller til at afsløge Verdenslængden samt Niagara-Faldet og de SCANDINAVIAN IMMIGRATION General Western Agents "Scandia Line" 101 Washington St., Chicago. E. M. S. BOAS, Gen'l Agent, 27 Broadway, New York.